

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 4C/479/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212219638
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kornélia Harcsová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2015:4212219638.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, v zastúpení Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s.r.o, so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, sudkyňou Mgr. Kornéliou Harcsovou, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanej súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 27.09.2012 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 660,00 Eur titulom nemajetkovej ujmy a majetkovej škody v sume 175,00 Eur, a to z toho dôvodu, že Okresný súd Komárno viac ako 377 dní nerozhodol o návrhu na udelenie poverenia pre súdneho exekútora.

Právny zástupca žalobcu vo svojej konkretizácii žaloby uviedol, že exekučnému súdu podal súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia, a exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 23.12.2008, teda tento súd bol bezdôvodne nečinný viac ako 377 dní, preto si žalobca uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 660,00 Eur.

Čo sa týka ďalšieho nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody v sume 125,00 Eur, túto žalobca odôvodnil tým, že suma týchto nákladov pozostáva z účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Takto žalobca na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému vynaložil sumu 70,00 Eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,00 Eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu na výdaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania sumu 15,00 Eur. Urgencie by mali byť obsahom exekučného spisu, s ktorým je potrebné sa oboznámiť. Vymáhanie pohľadávok je náplňou obchodnej činnosti žalobcu a v tomto prípade mal zvýšené náklady s dĺžkou rozhodovania súdu, aj keď nešlo o zložité rozhodovanie.

V znaleckom posudku č. 1/2013 bola vyčíslená čiastka, ktorá mala vzniknúť žalobcovi tým, že vyhotovil návrhy na vykonanie exekúcie, ako aj náklady spojené s vyhotovením žalôb o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy.

V znaleckom posudku č. 1/2014 bola vyčíslená čiastka, ktorá mala vzniknúť žalobcovi v spojitosti s nedobytnosťou pohľadávky tým, že exekučný súd nevydal poverenie pre súdneho exekútora, ale žiadosť o udelenie poverenia zamietol.

Žalobca podal žiadosť o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody žalovanej, ale odpoveď mu nebola doručená do podania žaloby vo veci samej.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že neuznáva nárok žalobcu na náhradu majetkovej ani nemajetkovej škody. Namietala zmätočnosť podania, uviedla, že žalobca prenáša svoju dôkaznú povinnosť na súd, namiesto toho, aby predložil dôkazy na svoje tvrdenia. Z podanej žaloby nie je zrejmé, aké náhrady škody sa žalobca domáha, pretože v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sa žalobca môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Takýto nárok žalobcu ešte prerokovaný nebol, preto má žalovaná za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

Ďalej žalovaná namietala, že čo sa týka prieťahov v konaní, tieto je oprávnený posudzovať len Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý by vo svojom rozhodnutí konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Žalovaná vzniesla námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred 23.04.2009. Čo sa týka náhrady škody, žalobca skutočnú škodu nedokázal listinami, ktoré by preukazovali požadovaný nárok, preto je preskúmanie tohto nároku znemožnené, keď žalobca nepreukázal vznik ani výšku škody ako ani príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a postupom, na základe ktorej táto škoda žalobcovi vznikla. Z týchto dôvodov žalovaná žiadala, aby súd žalobu ako právne neopodstatnenú zamietol.

Prvostupňový súd rozsudkom zo 07.10.2013 zamietol žalobu žalobcu, okrem iného aj z dôvodu, že skúmal, či nárok žalobcu nie je premlčaný a vyhodnotil jeho nárok ako premlčaný, ktorého sa dovolal žalovaný. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 8Co/38/2014 zo dňa 25.08.2014 zrušil rozsudok s odôvodnením, že súd neskúmal, či bola splnená podmienka podania návrhu na súde, a to predchádzajúce mimosúdne prejednanie nároku a či s poukazom na uplatnenú námietku premlčania sa uplatnené právo žalobcu na náhradu škody premlčalo.

Právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť ospravedlnil elektronicky dňa 19.02.2015 z dôvodu, že sa nemohol pripraviť na pojednávanie, nakoľko súd mu neoznámil číslo konania, pod ktorým eviduje podanú žalobu na súd. právny zástupca žalobcu však prevzal predvolanie na pojednávanie dňa 22.12.2014, teda podľa názoru súdu mal dostatočne dlhý čas na to, aby sa na pojednávanie pripravil a v prípade, ak by mal pochybnosti o ktorom žalobnom návrhu bude súd konať, mal dostatok času na to, aby požiadal elektronicky súd o oznámenie čísla.

Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila, svoju neúčasť ospravedlnila elektronicky dňa 20.02.2015 s tým, že súhlasila s prejednaním a rozhodnutím veci v jej neprítomnosti, preto súd pojednával v neprítomnosti účastníkov konania v zmysle § 101 ods. 2/ O.s.p.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s písomnými dôkazmi, a to žalobou, plnomocenstvom, vyjadrením k námietke zaujatosti, prípisom OS Komárno z 11.10.2012, uznesením KS Nitra č. k. 8NcC/204/2012, kópiou spisu OS Komárno sp. zn. 12Er/388/2008, a to: žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie, rozsudok Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. č. SR 9530/07, zmluva o úvere, zmenka, správa z Registra obyvateľov SR, správa z Mestského úradu Dunajská Streda, poverenie z 23.12.2008; vyjadrením žalovanej z 23.09.2013, rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo 07.10.2013, odvolaním žalobcu z 20.11.2013, uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/38/2014 zo dňa 25.08.2014, ospravedlnením právneho zástupcu žalobcu z 19.02.2015, ospravedlnením žalovanej z 20.02.2015 a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Žalobca žalobou zo dňa 27.09.2012 domáhal zaplatenia sumy 125,00 Eur titulom majetkovej škody spôsobenej žalobcovi pri uskutočňovaní a správy pri vymáhaní pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Táto suma pozostáva z čiastky 70,00 Eur na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných

výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, z čiastky 40,00 Eur na udržiavanie a správu informačného systému a z čiastky 15,00 Eur na administratívne spracovanie textov urgencií na príslušný exekučný súd. Ďalej sa žalobca domáhal nemajetkovej ujmy v sume 660,00 Eur, ktorá nemajetková ujma mala vzniknúť žalobcovi za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky. Výšku tejto sumy žalobca odôvodnil tým, že ústavný súd pri svojom rozhodovaní o prietáhoch v konaní priznal sťažovateľom satisfakciu 20.000,- Sk, t. j. 660,00 Eur na rok. Keďže exekučný súd, v tomto prípade Okresný súd Komárno, bol bezdôvodne nečinný viac ako 377 dní, prináleží žalobcovi náhrada za 12 mesiacov po 55,00 Eur, teda vo výške 660,00 Eur.

Žalobca ako oprávnený prostredníctvom súdneho exekútora podal na Okresný súd Komárno dňa 09.06.2008 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom návrh na vykonanie exekúcie doručil súdnemu exekútorovi dňa 06.05.2008. Zároveň zaslal exekučnému súdu rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., ktoré rozhodnutie bolo exekučným titulom. Súd vykonal šetrenie pobytu povinnej, pričom zistil, že miestom jej trvalého bydliska je obec Zlatná na Ostrove, nie obec Nová Ves oprávneným v návrhu na vykonanie exekúcie označená. Táto správa bola súdu doručená 26.09.2008, následne 23.12.2008 bolo exekučným súdom vydané poverenie pre súdneho exekútora.

Žalovaná namietala premlčanie nároku žalobcu vzhľadom na tú skutočnosť, že ak mala žalobcovi vzniknúť škoda nesprávnym úradným postupom spočívajúcim vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí 15-dňovej lehoty, lehota na uplatnenie tohto nároku uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 15 ods.1 Zák. č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 15 ods.2 Zák. č. 514/2003 Z. z., ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 19 ods.1 Zák. č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods.2 Zák. č. 514/2003 Z. z., najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

Podľa § 19 ods. 3 Zák. č. 514/2003 Z. z., lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Z vyjadrenia žalovanej zo dňa 23.09.2013 je zrejmé, že žalobca podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhrady škody ešte predtým, ako podal žalobu na súd, a to dňa 23.04.2012, čo žalovaná nespochybnila, len namietala, že žaloba bola podaná predčasne z toho dôvodu, že žalobca podal dňa 27.09.2012 žalobu ešte predtým akoby bola žalovaná rozhodla o jeho nároku o náhradu škody. Zákon ustanovuje podmienku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, ktorá musí byť splnená, aby tento nárok mohol byť vôbec prerokovaný v občianskom súdnom konaní.

Súd po opätovnom oboznámení sa so žalobným návrhom ako aj s vyjadrením žalovanej posúdil v zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Nitre námietku premlčania vznesenú žalovanou a dospel k tomu záveru, že v zmysle hore citovaného zák. ust. nedošlo k premlčaniu nároku, nie je dôvodná námietka premlčania

zo strany žalovanej, takže nedošlo k márnemu uplynutiu premlčacej lehoty. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody u žalovaného v trojročnej lehote po tom, ako sa dozvedel o škode a keď zistil skutkové okolnosti z ktorých možno vyvodíť vznik škody a jej rozsah tak, aby bolo možné určiť výšku škody v peniazoch. Je nesporné, že žalobca si uplatnil svoj nárok na predbežné prerokovanie voči zodpovednej osobe, a to formou písomnej žiadosti, čo nespochybnila ani žalovaná a je teda pravdou, že premlčacia lehota začala žalobcovi plynúť počnúc dňom uplatnenia práva voči zodpovednému orgánu, v tomto prípade voči žalovanej, a spočívala po dobu, kým žalovaná mala rozhodnúť o tomto nároku, ale žalovaná o tomto nároku vôbec nerozhodovala, ale potvrdila, že žalobca podal žiadosť dňa 23.04.2012 a keďže žalobca podal žalobu na súd 27.09.2012, značí to, že žalobcov nárok na uplatnenie náhrady škody sa nepremĺčal.

Podľa § 4 ods. 1/ písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1/ koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom v čase začatia tohto konania a podania návrhu na vydanie poverenia štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase začatia tohto konania a podania návrhu na vydanie poverenia právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 1/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase vydania poverenia a podania tohto návrhu ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

Podľa § 17 ods. 2/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 41 ods. 1/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2/ písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom v čase začatia exekúcie podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k tomu záveru, že žalobe nemožno vyhovieť z nasledovných dôvodov:

Žalobca síce podal žalobu o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom, žaloba bola podaná v zmysle § 42 a nasledujúce O. s. p., bol riadne špecifikovaný žalobný nárok, účastníci konania a žaloba obsahovala všetky podstatné náležitosti, ktoré O. s. p. pre podanie daného typu vyžaduje. To, že žalobca nepredložil relevantné dôkazy, ktorými odôvodňoval svoje tvrdenia, nie je dôvodom na odmietnutie žaloby, ale dôvodom, pre ktorý súd žalobu môže zamietnuť z dôvodu neunesenia dôkazného bremena zo strany žalobcu. Žalobca sa v konaní domáhal uspokojenia nároku na náhradu škody, pričom však súdu nepreukázal, že takúto žiadosť o uspokojenie nároku na náhradu škody podal aj priamo žalovanej, pričom ani žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe nekonkretizovala, ako bola táto žiadosť žalobcu u nej vybavená, len konštatovala, že o tomto nároku ešte žalovaná nerozhodla. S prihliadnutím na tieto skutočnosti by mohol súd dospieť k záveru, že žaloba bola podaná predčasne, ešte predtým, ako by bola žalovaná uspokojila nárok žalobcu na náhradu škody v zmysle citovaného zák. č. 514/2003 Z. z., avšak práve pre nedostatok podkladov zo strán oboch účastníkov nemohol súd o túto skutočnosť oprieť svoje rozhodnutie vo veci.

Súd sa oboznámil s obsahom príslušného exekučného spisu Okresného súdu Komárno, z ktorého zistil, že v pôvodnom návrhu žalobcu ako oprávneného na vykonanie exekúcie z 09. 06. 2008, a zistil, že súd vydal poverenie pre súdneho exekútora, a to dňom 23. 12. 2008, t.j. po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty vzhľadom na správy ohľadne pobytu povinnej, ktorý bol zisťovaný súdom, teda nie je zrejmé, aká škoda mohla vzniknúť žalobcovi a aké prieťahy boli Okresným súdom Komárno, ako exekučným súdom, spôsobené.

Súd ďalej konštatuje, že žalobca svojou žalobou sa domáhal náhrady škody, ktorá mu vznikla v sume 125,00 Eur, a to administratívnou činnosťou svojho zamestnanca, výšku tejto škody žalobca v konaní nepreukázal, nešpecifikoval z čoho presne pozostáva predmetná škoda a na základe akej činnosti exekučného súdu mu táto škoda vznikla. Žalobca žiadnym dôkazom nepreukázal samotný vznik škody, ani skutočnosť, ktorá viedla k vzniku škody a príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a skutočnosťou, ktorá ju spôsobila, a to napriek tomu, že žalobca je v konaní ten, ktorý má preukázať svoje tvrdenia a predložiť o nich dôkazy. To, že žalobca škodu vyčíslil, nie je dôkazom toho, že naozaj škoda vznikla a toľž nie dôkazom na to, že škoda vznikla v súvislosti s výkonom nejakých úkonov zo strany žalobcu, ktoré presne neboli špecifikované.

Žalobca si nárok na náhradu nemajetkovej ujmy uplatňoval podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z., keď podľa neho príslušný súd svojím postupom porušil povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, resp. bez zbytočných prieťahov v konaní.

Podľa názoru súdu exekúcia nie je doposiaľ skončená. Súd sa nestotožnil ani s názorom žalobcu, že možno priamo porovnávať nemajetkovú ujmu za nedodržanie zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia a nárokom priznávaným Ústavným súdom SR za prieťahy v konaní. Ohľadne prípadného prieťahu v tomto konaní sa nevedlo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sa sťažnosť na prieťahy v konaní, nerozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky, či Európsky súd pre ľudské práva.

Úlohou súdu je spravodlivé rozhodnutie v celom kontexte vzájomne sa odvíjajúcich skutočností. Ukladať súdu zákonodarcom zákonnú lehotu je riešenie, ktoré nemôže dostatočne zohľadňovať okolnosti toho ktorého prípadu. Pre spravodlivé rozhodnutie vo veci by bolo správne a zákonné, aby bolo vydané rozhodnutie, prípadne i po lehote, ale k rozhodnutiu sú potrebné podklady a bez týchto potrebných podkladov nie je možné včas rozhodnúť vo veci.

Okolnosť, že exekučný súd vykonával dokazovanie, ktoré bolo podľa žalobcu nadbytočné a nezaoberal sa len návrhom žalobcu, nepredstavuje samo o sebe nesprávny úradný postup orgánu štátu. Rozhodovacia činnosť, ktorá je podstatou súdnictva nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup, pretože nedodržanie zákonnej lehoty automaticky nezakladá nárok na náhradu škody. Žalobca v konaní nepreukázal, že by bol počas tejto doby v neistote a hrozila by mu akákoľvek škoda, otázka je, či aj k škode došlo a aká je výška tejto škody. V konaní už bolo konštatované, že majetková ujma spôsobená žalobcovi, nebola preukázaná a nemajetková ujma nezávisí automaticky len od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia, ale aj od okolností, ktoré v tejto veci záviseli od súdneho exekútora a samotného žalobcu a na základe ktorých súd nevidel dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy. Podľa súdu sa žalobca snaží predmetným podaním eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia vo svojej podnikateľskej aktivite. Žalobcovi pritom musela byť už pred podaním tejto žaloby známa rozhodovacia prax všeobecných súdov v danej problematike rozhodcovských doložiek. Z týchto dôvodov rozhodnutia súdov nie sú prekvapivé a i dôvod prípadného dlhšieho rozhodovania po zákonnej lehote, v prípade spravodlivého predvídateľného rozhodnutia, by mal byť akceptovateľný.

Všeobecný súd nie je oprávnený konštatovať, že vo veci išlo o prietah v konaní, takéto oprávnenie neprináleží ani samotnému žalobcovi. Žalobca nepodal ústavnú sťažnosť na prietah v konaní v tomto konkrétnom konaní, žiadne iné konanie, v ktorom je možné konštatovať prietahy v konaní, sa nevedlo. Nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. V prvom rade mal súd za to, že žiadna škoda nevznikla a v druhom rade, ak by aj teoreticky žalobca nejakú škodu reálne dokladoval, nepreukázal jej spojitosť s nedodržaním zákonnej lehoty na vydanie poverenia, keďže poverenie bolo vydané v lehote 28 dní po doručení žiadosti o udelenie poverenia.

Žalobca vo svojich žalobách (bolo podané veľké množstvo žalôb, v ktorých si žalobca uplatňuje nárok podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. voči žalovanej) v podstate žiada, aby okresný súd opätovne preskúmaval rozhodnutia okresných súdov v exekučnom konaní. Takéto skúmanie neprináleží prvostupňovému súdu, teda nie je možné skúmať nedodržanie lehoty v exekučnom konaní, pretože ako už súd konštatoval, takéto skúmanie prináleží len predsedovi súdu pri podaní sťažnosti vo veci samej alebo Ústavnému súdu Slovenskej republiky pri rozhodovaní o ústavnej sťažnosti. Z týchto okolností veci ako sú hospodárne rozhodovanie exekučného súdu, reálne nepreukázanie škody a neexistencie konštatovania prietahov v konaní, či porušenia povinnosti, vykonávanie dokazovania ako podstata súdnictva, neaktívny prístup oprávneného, teoreticky chýbajúca príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, viedli samostatne i vo vzájomnom kontexte súd k zamietnutiu žaloby.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanej, ktorá mala vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, keďže žiadne nešpecifikovala a žiadne jej nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1/,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.